

heder ved at gaa saa vidt i Disfavør af den førstafdødes Slægt, men man har dog enstemmigt indstillet Lovforslaget til Vedtagelse, idet man har udtalt, at man ellers nærede Frygt for, at Folketinget skulde vedtage et Forslag, der var endnu videregaaende, et Forslag, der støttede sig til det, der blev vedtaget i Folketinget i 1920 — saa vidt jeg ved med alle Stemmer —, og Forslaget af 1920 sagde jo klart og tydeligt: „Efterlader en Ægtefælle sig ingen Livsarvinger, arver den længstlevende Ægtefælle afdødes Formue.“ Der var altsaa ingen som helst Udsving. Det vil heraf fremgaa, at man dog nu i Folketinget har bibeholdt Fader og Moder, og det maa saaledes siges, at Folketinget i sin Affattelse har hele Fortiden med sig. Man har Indtrykket af, ja det kan siges ganske tydeligt, at der har været Meningsforskel paa dette Punkt, men at man af Hensyn til det store og hele, af Hensyn til Gennemførligheden af Lovforslaget har ladet det blive ved Betænelighederne.

Medens jeg villigt skal indrømme, at denne Ændring kan faa overordentlig praktisk Betydning, er jeg tilbøjelig til at mene, at en anden Ændring, der ogsaa betragtes som ret indgribende, dog mere vil faa principiel Betydning, nemlig Ændringen til § 2, 2det Stykke, hvorefter Manden gennem Testamente kan beskikke sin efterlevende Hustru en Tilsynsværge. Fra Dansk Kvindesamfunds Side har man stærkt kritiseret denne Bestemmelse, som man mente — maaske ogsaa med Grund — var et Brud paa Lighedsprincippet, og dette blev stærkt understreget af et enkelt Medlem her i Tinget, det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Olga Knudsen). Jeg, der vist bliver betragtet som en mere moderat Kvindesagskvinde, fandt — og finder for Resten endnu —, at det var en udmærket god praktisk Bestemmelse, men ogsaa jeg antydede, at man naturligvis kunde gaa en anden Vej og stille Mand og Hustru ganske ens paa dette Punkt. Det kan nu kun glæde mig, at man i Folketinget har taget et Skridt henimod Opfyldelsen af det af Kvinderne udtalte Ønske, selv om man ikke har taget Skridtet fuldt ud, men er mødtes paa Halvvejen. Den ærede Ordfører for Partiet Venstre lod nu skinne igennem, at han

kunde tænke sig, at man gjorde Skridtet fuldt ud, saaledes at begge Ægtefæller i saa Henseende blev ens stillet: at de begge gennem Testamente kunde bestemme, at den efterlevende skulde have en Tilsynsværge. Jeg hører nu, at der skal være Udvalg, og hvis man gennem Udvalgsbehandlingen kunde komme til det Resultat, vilde jeg hilse det med Glæde. Gør man det ikke, er jeg ogsaa glad for mindre. Jeg er glad for det Fremskridt, der er sket i Folketinget, og jeg haaber, at der ikke skal være forbundet saadanne praktiske Vanskeligheder dermed, som det ærede 7de Medlem for 6te Kreds mente der var. Jeg er sikker paa, at den højtærede Justitsminister, naar han nu faar Ordet igen, vil berolige os i saa Henseende.

I det hele taget har jeg det Indtryk, at de Ændringer, der er sket i Folketinget, fremtræder som Kompromisser mellem to Parter, som paa enkelte Punkter har haft et afvigende Syn, men som alligevel af Hensyn til det fælles Ønske om snart at se Lovforslaget ophøjet til Lov, er mødtes paa Halvvejen, og jeg haaber, at vi her i Tinget vil følge Folketingets Eksempel og mødes paa Halvvejen paa de Omraader, hvor der kan være divergerende Meninger. Helst saa jeg naturligvis, at man kunde enes om at gennemføre Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger fra Folketinget, men efter de Udtalelser, jeg allerede har hørt, og efter at man fra et enkelt Partis Side har stillet i Udsigt, at man vil have nedsat Udvalg, har jeg ikke Spor af Grund til at tro, at dette Haab skulde gaa i Opfyldelse. Jeg haaber imidlertid, at den Udvalgsbehandling, der kommer, maa blive saa kort som muligt, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Godskesen: Som den højtærede Minister omtalte, har det i Dag foreliggende Lovforslag tidligere foreligget for dette høje Ting, og det blev da vedtaget i det væsentlige i den Skikkelse, hvori det var kommet fra den til Lovforslagets Udarbejdelse nedsatte Kommission. I det andet høje Ting er der jo denne Gang foretaget adskillige mere eller mindre betydelige Ændringer, og jeg vilde finde det naturligt, at man fik Lejlighed til at se lidt nærmere